کنفرانس های اشتباهی: چگونه کنفرانس های غیر معتبر را شناسایی کنیم؟

جدیدا" به نظر می رسد روش های نوین تری برای بازار مکاره ی خرید و فروش مدارک علمی و مقالات توسط یکسری شرکت های خصوصی به وجود آمده است و آن هم برگزاری کنفرانس هایی خارج از ایران با تبلیغات جذاب و شیک و وعده ی ثبت مقاله در ژورنال های ISI و غیر آن هست. (روش قدیمی داخل ایران برگزار می شد و البته هیچ دانشگاه معتبری پشتوانه ی علمی آن نبود.)
من در چندین مورد دقت کردم همه ی این کنفرانس ها دبیرخانه ای مستقر در میدان فاطمی تهران یا دور بر آن دارند و لذا باید هشدار داد که دوستان گول این تبلیغات را نخورند و به دیگران توصیه نمود که از شرکت در این کنفرانس ها دوری کنند.

نکات خیلی ساده ای که می شود برای زیر سوال بردن این دست از کنفرانس ها ارائه نمود:

۱.باید لوگو یا خبر کنفرانس در دانشگاه های مورد حمایت وجود داشته باشد که در وب سایت کنفرانس قابل رویت باشد(مثلا" در یک مورد اعلام شده چندین دانشگاه معتبر اروپایی) ولی خب هیچ اسامی و لینک مستندی مبنی بر حمایت دانشگاه خاصی از آن وجود ندارد.

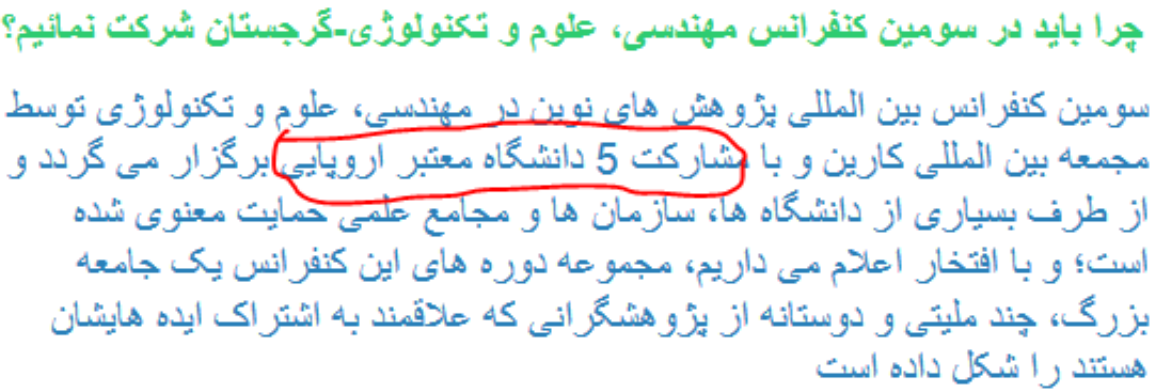
چرا باید در سومین کنفرانس مهندسی، علوم و تکنولوژی-گرجستان شرکت نمائیم؟

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در مهندسی، علوم و تکنولوژی توسط مجمعه بین المللی کارین و با مشارکت 5 دانشگاه معتبر اروپایی برگزار می گردد و از طرف بسیاری از دانشگاه ها، سازمان ها و مجامع علمی حمایت معنوی شده است؛ و با افتخار اعلام می داریم، مجموعه دوره های این کنفرانس یک جامعه بزرگ، چند ملیتی و دوستانه از پژوهشگرانی که علاقمند به اشتراک ایده هایشان هستند را شکل داده است

۲.لوگوی بسیاری از انجمن های ایرانی در پوستر به چشم میخورد که هیچ اثری از چگونگی حمایت و یا لینک مستند حمایت وجود ندارد و به نظر میرسد باید انجمن های مذکور شکایتی جهت جلوگیری و سوء استفاده را داشته باشند.

۳.کمیته ی علمی شامل اسامی افراد خارجی می شود که هیچ دسترسی به آنها وجود ندارد مثل ایمیل یا آدرس صفحه یا شماره تماس جهت پرسش و پاسخ – یا کلا دبیر علمی همایش و این ها هیچ مشخصه ای ندارند.

۴.بر اساس اطلاعات شرکت برگزار کننده (یک کنفرانس مصداقی http://www.restconf.org/) (هیچ اثری از اینکه اولین کنفرانس کجا بوده و چه دستاوردی داشته بیان نشده است.) (فقط بیان شده کنفرانس دوم در دبی بوده آن هم اسفند ۹۴) و شماره سه هم در خرداد۹۵ برگزار می شود یعنی کنفرانس های فصلی!!!!!

۵.نکته ی جالب اینکه زبان مقالات می تواند فارسی باشد با داوران خارجی؟؟؟!!!!!

۶.بسیار سریع نتایج مقالات اعلام می شود. به طور مثال از موقع ارسال اصل مقاله تا اعلام نتایج ۲۴ ساعت زمان می برد.

۷.ارائه ی سرتیفیکت های مبهم (مثلا" یک مورد مبلغ ۳۵ هزارتومان بابت سرتیفیکت استرالیایی یعنی ۱۰ دلار !!!!)

۸.یک نکته ی جالب ترفند استفاده از عکس برای نوشتن اسامی کمیته ی علمی است، که در حالت بدبینانه یعنی در سرچ گوگل نمی آید و خود داور اگر از اسمش سوء استفاده شود اطلاع پیدا نمی کند.

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

۹.لوگوهای تامسون-رویترز و مرکز منطقه ای و اسکوپوس و آی اس آی همیشه در پوستر ها خودنمایی می کند .....گاهی هم جزو حامیان و برگزار کنندگان!!!!

۱۰. وب سایت های فقط فارسی برای همایش های بین المللی !!!!!!!!

۱۱. اسامی خارجی بدون وجود خارجی:

اگر در گوگل سرچ کنیم می بینیم که فقط در وب سایت های کنفرانسی ایران پیدا می شود این نام https://www.google.com/search?q=%22Georgian+International+Academy+of+Science%22 و اینکه چنین آکادمی در حال ساخته شدن هست آن هم به زبان فارسی.

نمونه هایی از این کنفرانس ها

۱. http://www.restconf.org

۲. http://www.2icmi.com

۳. http://www.icmsconf.com

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.

۴. http://www.2icmhconf.com/fa/?id=17&p=0

۵. http://4icesconf.com

نویسنده:حسین حیدری

مشخصات استناددهی به این مقاله

نویسنده(ها):	حسین حیدری
عنوان مقاله:	کنفرانس های اشتباهی: چگونه کنفرانس های غیر معتبر را شناسایی کنیم؟
عنوان مجله:	کتابدار ۲.۰ –(عنوان لاتین: i-Kitابdار 2.0)
دوره مجله(Vol):	۲
شماره مجله(Issue):	۲
سال(Year):	۱۳۹۵
شناسه دیجیتال(DOI):	
لینک کوتاه:	http://lib2mag.ir/4575

lib2mag.ir

تمامی حقوق برای مجله کتابدار 2.0 محفوظ است. نقل مطالب مجله تنها با ذکر منبع و نام نویسنده مجاز است.